

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg skal gøre opmærksom på, at hr. Mogens Lykketoft er finansminister.

(Kort bemærkning):

Lone Yalcinkaya (CD):

Kan jeg konstatere, at hr. Ole Sohn er enig med mig i, at det, vi taler om her, er en direkte afgift uden en synlig virkning på arbejdsmiljøet?

(Kort bemærkning):

Ole Sohn (SF):

Hvis man ser isoleret på det og ikke skaber et incitament, er det klart, at det er en afgift. Men nu får CD's ordfører jo mulighed for at komme på talerstolen som ordfører om lidt, og så kan jeg jo vende tilbage og få svar på, om CD ikke er enig i, at hvis vi skaber et incitament til at få et bedre arbejdsmiljø gennem en certificeringsordning, så man derved kan frigøre sig fra afgiften, er det ikke en skat, men et middel til at opfylde et ønske om at skabe et bedre arbejdsmiljø med de afledte besparelser, det kan give.

(Lone Yalcinkaya beder om en kort bemærkning).

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at jeg har nedsat antallet af korte bemærkninger til ordførerne fra tre til to, og da jeg er gammel regnelærer, kan jeg godt tælle til to.

Annette Jørgensen (DF):

Det lovforslag, der er fremsat her, drejer sig om en urimelig afgift, der pålægges bl.a. erhvervslivet, en afgift på i alt 280 mio. kr.

Når man læser lovforslaget, fremgår det krystalklart, at de 280 mio. kr., som indtægterne skønnes at blive, skal opkræves hos bl.a. forsikringsselskaber, som naturligvis lader regningen gå videre til virksomhederne gennem forhøjede forsikringspræmier, uanset om den enkelte virksomhed har truffet en forsikringsaftale med selskabet. Det synes mere og mere åbenbart, at det røde finanslovforlig lægger op til at genere erhvervslivet, og man kan ikke undlade at stille sig selv det spørgsmål, hvor længe en sådan politik kan blive ved med at gå.

Der er ingen, som ikke ønsker et godt arbejdsmiljø, og regeringen må ikke glemme, at der gennem tiderne er gjort store anstrengelser for at forbedre de ansattes arbejdsmiljømæssige forhold. På et tidspunkt blev der bl.a. vedtaget en lovgivning her i Folketinget, hvorefter der skul-

le udarbejdes handlingsplaner for bl.a. arbejdsmiljø i alle virksomheders afdelinger.

Når man ser på de enkelte virksomheders opbygning med bl.a. sikkerhedsudvalg, er der ingen tvivl om, at Danmark står stærkt på området. Men uanset hvilke tiltag, der tages, vil der altid kunne ske ting, som burde være undgået.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning):

Jette Gottlieb (EL):

Jeg forstod, at fru Annette Jørgensen synes, det er fuldstændig urimeligt, at arbejdsgiverne skal betale for et dårligt arbejdsmiljø. Jeg vil gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører, om hun finder det rimeligt, at de danske skatteydere fra lærlingen til pensionisten i dag betaler 25 mia. kr. til sundhedssystemet, alene på grund af dårligt arbejdsmiljø.

Lone Yalcinkaya (CD):

Jeg synes nok ikke, det burde være nødvendigt at sige, at CD ikke kan støtte dette lovforslag, eftersom jeg har været på talerstolen et par gange; men vi kan altså ikke støtte lovforslaget.

Selvfølgelig er antallet af arbejdsskader for højt. Én arbejdsskade er jo en arbejdsskade for meget, så rent principielt kan vi i CD godt være enige med regeringen i, at der kan være fornuft i at skabe tilskyndelse til, at virksomhederne i højere grad gør noget ved deres arbejdsmiljø. Men overordnet set mener vi i CD, at såfremt der er forhold, der ikke er acceptable, må de forbydes. Det skal ikke være sådan, at en arbejdsgiver skal kunne betale sig fra et dårligt arbejdsmiljø.

Jeg forstår nu heller ikke af ministerens forslag, at man skal kunne betale sig fra uacceptable ting. Derimod går ministerens forslag ud på at lægge en ekstra skat generelt på alle virksomheder, dvs. også de, der overholder gældende lov, og herefter vil ministeren tilbagebetale nogle af pengene til dem, der opnår et bevis på, at de har et godt eller nogenlunde godt arbejdsmiljø.

Det er sjov form for Robin Hood-politik. Som bekendt tager man jo normalt fra de rige og giver til de fattige, men i dette tilfælde tager man fra alle og giver kun en lille del af pengene tilbage til ganske få virksomheder.

Når dette lovforslag handler om at skabe tilskyndelse til at skabe et bedre arbejdsmiljø, undrer det mig, at når der skræbes 420 mio. kr. ind hos virksomhederne, skal de 300 mio. kr. afleveresovre i Finansministeriet. Det hænger jo ikke